

Sygn. akt I CNP 41/11

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi A. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 17 listopada 2009 r., wydanego w sprawie
z powództwa P. Z.
przeciwko A. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 lutego 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego A. B. od wyroku Sądu Okręgowego uwzględniającego powództwo o zapłatę.

Powyższe wyrok pozwany zaskarżył skargą o stwierdzenie jego niezgodności z prawem. Skargę oparł na podstawie naruszenia art. 214 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 5 k.p.c., wskazując na niezgodność zaskarżonego wyroku z tymi przepisami. W wypełnieniu wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. wskazał, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, ponadto zaskarżony wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną, nie może też być pozbawiony wykonalności w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 424⁵ pkt 5 k.p.c. obowiązkiem wnoszącego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie jest wykazanie, a nie jedynie wskazanie, że jego wzruszenie w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarżący powinien więc dowieść istnienia tej przesłanki w drodze należytego uzasadnionego wyводу prawnego.

Uzasadnienie wniesionej przez pozwanego skargi nie spełnia tych wymogów, a twierdzenie skarżącego, że od zaskarżonego wyroku nie przysługiwały mu jakiegokolwiek inne środki zaskarżenia jest chybiony.

Przytoczona w obecnej skardze podstawa w postaci naruszenia, ze skutkiem określonym w art. 379 pkt 5 k.p.c., prawa do obrony pozwanego w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym, które była następstwem jego niezawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej i trwało do uprawomocnienia się wyroku tego Sądu, odpowiada bowiem określonej w art. 401 pkt 2 podstawie wznowienia postępowania w postaci pozbawienia strony możliwości działania.

W tym stanie rzeczy, gdy istniała podstawa wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego, a co za tym idzie zmiana zaskarżonego orzeczenia w tej drodze była możliwa, wniesiona obecnie skarga podlegała odrzuceniu stosownie do art. 424⁸ § 2.